

Pyhän äärellä

Työtehtävissäni saan nähdä ja kokea ihania ja koskettavia hetkiä arjessa ja juhlassa, joissa tunnen pyhän olevan läsnä. Pyhät hetket ovat kallisarvoisia ja ne jäävät mieleen lämpöisinä tunteina. Työntekijänä saan tarjota toisille mahdollisuuksia kokea hyviä hetkiä ja se tekee työstäni antoisaa.

Nopeastikin ohikiitävät hetket voivat olla juuri niitä hetkiä, joissa voi kokea pyhän koskettavan. Joskus oikein harmittaa, että hetki meni liian nopeasti ohi eikä ehtinyt kunnolla tajuamaankaan, mitä juuri tapahtui. Voi olla, että joskus huomaa vasta jälkeensä hetkessä olleen jotain pyhää. Joskus huomaan ja aistin lämpöisen tunteen ja liikutun, kun tunnen hetkessä olevan jotain erityisen hyvää ja tajuan sen olevan pyhää.

Perhekerhon hartauden aikana, kerhoalttarin äärellä ollessamme, isovanhempi piti lapsenlastaan sylissään ja he kummatkin silmin nähden nauttivat olostaan. Koin tuon hetken olevan täynnä aitoa pyhyttä!

Tunsin pyhän koskettavan, kun työkaverin kanssa sain laulaa yhdessä virttä. Sisälleni tuli lämmin ja positiivinen tunne, josta sain voimaa jatkaa päivää.

Viime viikolla vietimme 5-vuotiaiden yhteisiä synttäreitä kirkossa. Juhlan aikana lapset istuivat kirkon alttarin edessä matoilla ja olimme kasteopöydän äärellä. Saimme olla yhdessä ja kokoontua pyhässä paikassa, Jumalan kasvojen alla, ja juhlia yhdessä laulaen, liikkuen, kuunnellen. Koin pyhän koskettavan ja antavan voimaa.

Kiitos Taivaan Isä pyhistä hetkistä!

Sirkkuliina Laxén

Orimattilan seurakunta